

[Handelsministeren.]

ske søfolk. Det ærede medlem burde endvidere vide, at man i Sverige har en bestemmelse, der ligestiller alle skandinaviske søfolk, og hvis det ærede medlem havde rådført sig med sit partis medlem af Nordisk Råd, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, tror jeg det ærede medlem ville have fået at vide, at man i enighed i Nordisk Råd har stræbt efter at få skabt et fællesnordisk arbejdsmarked, som ikke skelner mellem skandinaviske arbejdere. Det ærede medlems opfattelse på dette område placerer altså det ærede medlems nuværende status omkring slutningen af forrige århundrede. Det får være. Værre synes jeg for så vidt det er, at det ærede medlem teknisk er kommet for skade at placere sit ændringsforslag et sted i sømandsloven, hvor det ikke rettelig hører hjemme, for den omhandlede § 9 handler kun om skibsførerens fuldmagt til at antage skibsmandskab, og der findes andre fuldmægtige for rederiet, f. eks. i visse tilfælde statsforhøringskontorerne, for slet ikke at tale om det på rederikontoret ansatte personale, så teknisk ville det ærede medlems ændringsforslag altså ikke være særlig anvendeligt. Men da jeg deler det ærede medlems opfattelse, at det ikke bliver vedtaget, skal jeg i øvrigt med disse bemærkninger anbefale det til forkastelse.

Hvad det ærede medlems forslag om sygehyre angår, er det åbenbart undgået det ærede medlems opmærksomhed, at der af socialministeren er nedsat et udvalg, som primært skal behandle en sygeforsikringsordning specielt for søfarende, men at udvalget også har fået til opgave i det hele at se på den sygeafmønstrede sømands og hele familiens økonomiske forhold og derfor forventelig vil komme ind på sømandslovens herhenhørende regler. Jeg tror, det sagligt ville have været rigtigt at afvente resultatet af arbejdet i dette udvalg, hvori jo søfartens organisationer er repræsenteret.

Så må jeg i øvrigt sige, at når det ærede medlem her igen henviser til forholdene i Norge og Sverige, er det nok formelt rigtigt, at der er den forskel, at man i Norge og Sverige har generelle bestemmelser uanset søfolks rang, og det er rigtigt, at loven i

disse lande ikke har sondret mellem overordnede og underordnede; men til gengæld sondrer man på en anden måde i Norge og Sverige, nemlig mellem, om skibet er i udenrigs- eller indenrigsfart, og det giver maksimalt kun adgang til 1 måneds hyre i indenrigsfart. Det ærede medlem vil altså se, at der her er tale om en sondring efter andre regler, så det er nok ikke så enkelt, som det ærede medlem har villet gøre det, direkte at henvise til norske og svenske bestemmelser. Jeg kunne for den sags skyld føje til, at norsk lov her for en gangs skyld også i sin administration diskriminerer, når det gælder andre nationaliteter, således at danske sømænd, der sejler i Norge, maksimalt kun får 1 måneds hyre, uanset hvilket farvandsområde de sejler i med norsk skib. Det er altså ikke afgørende for danske sømænd, om de sejler i norsk eller dansk skib.

Jeg må, som tingets medlemmer vil have forstået, anbefale at stemme imod de af det ærede medlem hr. Vivike stillede ændringsforslag, og jeg udtaler håb om, at de ændringsforslag, jeg med udvalgsflertallets tilslutning har stillet bliver vedtaget.

Vivike: Jeg ved udmærket godt, at Søfartens Fællesråd har anbefalet, at man fortrinsvis ansætter danske søfolk, men en anbefaling fra Søfartens Fællesråd betyder dog ikke så meget, som hvis det bliver løvfæstet, at man fortrinsvis bør antage danske søfolk.

Det er ikke mig, der har talt om Norge. Det er noget, den højtærede handelsminister har ført ind i debatten.

Hvad sygehyre angår, er det rigtigt, at der er nedsat et udvalg herom, men jeg har ingen garanti for, at udvalget kommer til det resultat, at sømændene skal have den sygehyre, som indgår i det ændringsforslag, jeg har stillet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om skibes bemanning.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.